

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi C. T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez zbędnej zwłoki

w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt V S [...] (obecnie: I S [...]) oraz przed Sądem Okręgowym w S. pod sygn. akt I C [...] po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 21 września 2021 r.

- 1. w zakresie, w jakim skarga dotyczy sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w S. pod sygn. akt I C [...] – stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę Sądowi Apelacyjnemu w [...];**
- 2. odrzuca skargę w pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

Pismem z 20 marca 2021 r. C. T. (dalej: skarżący) wniósł o stwierdzenie rażącej przewlekłości i beczynności w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt V S [...] (obecnie: I S [...]) i przed Sądem Okręgowym w S. pod sygn. akt I C [...] oraz o wypłacenie mu stosownego zadośćuczynienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W zakresie, w jakim skarga C. T. dotyczyła postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w S. pod sygn. akt I C [...], Sąd Najwyższy stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w [...]

Stosownie bowiem do art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: u.s.p.p.) sądem właściwym do rozpoznania skargi dotyczącej przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym jest sąd apelacyjny.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 200 § 1⁴ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p. oraz art. 4 ust. 2 u.s.p.p., orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji postanowienia.

Z kolei w zakresie, w jakim wniesiona przez C.T. skarga dotyczyła sprawy toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt V S [...] (obecnie: I S [...]), podlegała ona odrzuceniu – a to z następujących przyczyn.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 u.s.p.p. skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Jednocześnie art. 3 u.s.p.p. zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09). Powyższe nakazuje przyjąć, że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 u.s.p.p. skarga nie przysługuje. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie wywołane skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Postępowanie ze skargi na przewlekłość nie jest bowiem samodzielnym postępowaniem zmierzającym do stwierdzenia przewlekłości i ewentualnie zasądzenia z tego tytułu odpowiedniego odszkodowania czy zadośćuczynienia (por. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04).

Ma ono charakter incydentalny, wypadkowy – jego istotą jest wyłącznie kontrola sprawności toczącego się postępowania głównego i przeciwdziałanie istniejącej przewlekłości.

Z treści skargi wniesionej przez C. T. wynika, że dotyczy ona postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, które toczyło się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt V S [...] (obecnie: I S [...]). Skoro, jak już była o tym mowa powyżej, w postępowaniu tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość, skarga ta jest niedopuszczalna i z tego względu podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p. oraz art. 5 ust. 1 u.s.p.p., orzekł jak w punkcie drugim sentencji postanowienia.

Z uwagi na odrzucenie skargi w tym zakresie bezprzedmiotowym stało się rozpoznawanie zgłoszonego w niej wniosku o ustanowienie dla skarżącego pełnomocnika z urzędu celem reprezentowania go w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.